

vedbliver at herske i nogen Tid, vil give større Beløb end kalkuleret, hvad ogsaa den ærede første Taler (N. Neergaard) nævnede. I det lange Løb vil Skatten neppe give mere end beregnet, og der er endog fra sagkyndig Side fremsat den Opfattelse, at den vil give betydeligt mindre. For mig staar det saaledes, at naar man gaar til en Skat som denne, bør man bestræbe sig for, at den kommer til at indbringe en ret betydelig Sum. Jeg skal, som jeg begyndte med, sige, at dette Omsætningsomraade maa kunne taale en ret betydelig Beskatning, og jeg vil gerne give min Tilslutning til en eventuel Forhøjelse af denne Skat. Jeg vil udtale Ønsket om, at vi ligeledes kunde komme til at beskatte de Terminsspekulationer, som ogsaa den ærede første Taler omtalte. Der er ikke nogen Grund til at fritage denne Spekulation for at bære sin Andel af de Byrder, Statskassen skal have. Omsætningen af saadanne Papirer har hidtil været fritaget for Afgift, medens Omsætningsafgift har hvilet paa de faste Ejendomme, og det er der mange, der har følt som en Uretfærdighed. Derfor vilde en Skat som den nævnte heller ikke møde Modstand fra ret mange Sider. Det kunde ogsaa tænkes, at man kunde medtage Obligationer i Beskatningen. Jeg synes ikke, man skal afvise Tanken derom, i hvert Fald ikke paa Forhaand, men det kan jo blive Genstand for nærmere Overvejelse i Udvalget.

Vi Socialdemokrater kan altsaa give Lovforslaget vor Tilslutning og ønske det fremmet, ogsaa hurtigt fremmet. Det passer i og for sig godt nok i det Skattesystem, som er det fremherskende i vort Samfund. Der kunde ganske vist være forskellige Enkeltheder i Lovforslaget, som jeg kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger til, men jeg skal dog ikke ved denne Lejlighed komme videre ind paa disse Enkeltheder, da de kan blive Genstand for Overvejelse i et Udvalg. Det er en forholdsvis skrap Bestemmelse, som findes i Lovforslaget angaaende Tilsynet og den Opgørelse, som skal finde Sted, men her er jeg ligeledes enig med den ærede første Taler i, at vil man have en saadan Skat ind, er der ikke andet at gøre end at tage kraftigt fat og gaa noget hensynsløst til Værks, ellers naar man ikke det Formaal, man har med Skatten. Det kan naturligvis være en Ulempe for de Mennesker, som skal foretage denne Opgørelse og føre de Bøger, som det er nødvendigt at føre, men saaledes paalægger Samfundet os

alle efterhaanden visse Pligter og bebyrder os med visse Ulejligheder. Det er der ikke noget at sige til. I et Samfund maa hver tage sin Del af de Byrder, som er nødvendige for, at Samfundets Funktioner kan foregaa. Man kunde maaske nok — den Tanke har været fremsat — finde en lempeligere Form for Tilsynet, men det er ikke sikkert, at den vil føre saa godt til Maalet som den Form, den højtærede Finansminister her har foreslaaet.

Fra et vist Synspunkt kunde man sige, at der her indføres noget ganske nyt, man gør Brud paa et Princip, der hidtil har hersket, idet det gøres til en tvungen Sag at udstede skriftligt Dokument ved en Forretnings Indgaaelse. Medens det i andre Livsforhold er overladt til Parterne selv, om de ved en saadan Lejlighed vil oprette skriftligt Dokument eller ikke, gøres det her til en Pligt, og det vil sikkert være nødvendigt, hvis man skal faa Pengene ind. Tilsynet vil efter min Opfattelse blive meget vanskeligt og vistnok ogsaa dyrt, og selv om det kan anføres som en vis Trøst, at der ikke ansættes synderlig flere faste Embedsmænd, vil den Trøst i og for sig være ringe, naar der alligevel kommer en stor Stab af honorarlønnede. Om et Tilsyn kan føres billigere, kan jeg ikke sige, det er ogsaa en Sag, som vi kan drøfte nærmere i Udvalget.

Jeg vil udtale min Tilfredshed med Indholdet af § 23. Den kan maaske ved første Øjekast virke lidt stødende, men den er kun en videre Udformning af et Princip, vi allerede har anerkendt, idet det ved Skattelovene er paalagt Banker, Sparekasser, Aktieselskaber og saadanne Institutioner at give Oplysninger, som kan tjene Skattemyndighederne til Underretning ved Ansættelse af Skatter. Selv om Bestemmelsen maaske ikke passer saa godt ind i det System, der gælder for denne Lov, mener jeg, det er nødvendigt, vi faar den, saa meget mere som jeg af Skatteraadsmedlemmer fra Landet paa et Tidspunkt, hvor de ikke kunde vide, at Bestemmelsen fandtes i Loven, har faaet Opfordring til at virke for, at en saadan Bestemmelse kom ind, fordi man rundt omkring døjer med at finde den Formue og den Indtægt, som skal beskattes. Det er derfor naturligt, at man ønsker at benytte Lejligheden til at faa en saadan Bestemmelse, der kan lette Skattemyndighederne deres Arbejde. Jeg vil altsaa, som sagt, udtale min Tilfredshed med, at denne Bestemmelse er kom-